

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 87

Четвъртък, 24 юли 1975 г.

3671

Год. XXXI

Цена 2 стотинки

Напоояването

Високите температури през последните дни доведоха до рязко намаляване на влагата в повърхностния почвен слой. Нуждата на растенията от вода става все по-остра и почти навсякъде поливката започна. Температурите, с които се работи, са съвсем незадоволителни. По сведения на Наполеителна та система в Павликени има около 26 000 дка, колкото е дневният график, през последната тридневка са поливани два пъти по-малко площ. Още по-красноречива е картината по комплекси.

При график 9665 дка в ПАК — Горна Оряховица са поливани дневно 4930, в АПК — Павликени — 4500 дка вместо 7460, АПК — Свищов — 2060 вместо 4230, АПК — Стражица — 600 от 2210, АПК — Велико Търново — 980 вместо 1440 дка. Тези данни показват каква е организацията на работата във всички комплекси, как се използват съвременните, моралните и материалните стимули сред поливачите. Наистина сред стопанствата има и положителни примери, но за съжаление те са единици.

Във всеки комплекс, във всяко стопанство има достатъчно специалисти, на които не е нужно да се обяснява как влияе закъснението на поливката върху формирането на добивите. Още са пресни спомените от миналата година, когато по тази причина на много места не изключиха планираните поливки от царевичната. За да не се повторят тези случаи, изходът е един — денонширане на напоояване.

УСИЛНИ ДНИ

Усилен труд кипи в полята на ТКЗС — Овча могила. След приключване на жътвата неотложни селскостопански задачи са прибирането на славата, подметката на стърнищата и дълбоката есенна оран. Досега е прибрана славата от 2500 дка. Благодарение на упорития труд на механизаторите Христо Ангелов, Георги Павлов, Йордан Георгиев и Маринов е балирана и складирана над 500 т слама.

В своя разгар е и коситбата. От 380 дка естествени ливади са получени 142 т сухо сено.

Под ръководството на агронома Иван Банчев промишлената бригада на Янко Петков извърши подметка на 5000 дка стърнище и дълбока есенна оран на 200 декара.

Петър ПАНЧЕВ

Патронен празник на квартала

По случай 80-годишнината от рождението на Димитър Иванов снощи в училище „П. Р. Славейков“ във Велико Търново се проведе тържество на квартал „Димитър Иванов“, организирано от кварталните комитети на БКП и Отечествения фронт и ръководството на БЗНС.

Присъствуваха съратници, другари и близки на комуниста. Преди тържеството група жени от квартала посетиха една от сестрите на Димитър Иванов в дома ѝ във Велико Търново и ѝ поднесоха цветя.

Доклад за живота и делото на Димитър Иванов и за доистинските прояви на жителите на квартала, за развитието и

БЕЗ ПОДЦЕНЯВАНЕ НА ЗАДАЧИТЕ

В ПАК — Горна Оряховица фуражната царевича е засята ● Напоояването — главна задача ● Износът на ранните домати — в график

Силите сега са насочени главно към балиране и извозване на славата и извършване подметка на стърнищата и дълбока есенна оран. Тези дни завършва засяването на фуражната царевича — втора култура. Изостава се обаче със сеитбата на останалите втори култури. Докато в клоновите предприятия в Полски Тръмбеш, Обединение, Полски Сеновец и Ресен приключиха със саждането на карфиола, все още за ПАК остават общо около 1400 дка незасети, главно поради подценяването на тази задача в Масларево, Долна Липница и Павликени. В тези клонове се изостава и със засяването на зехте. Планът за тази култура в комплекса е изпълнен едва 50 на сто.

Наблизо половината от стърнищата е извършено подметане, а на 12 500 дка — предсеитна оран. Добър пример дават клоновите предприятия в Полски Сеновец, Долна Липница и Обединение, където е създадена добра организация и се извършва двукратно подметане с помощта на трактори К-700.

Една от причините за бавно извършване на оранта е ненавременното освобождаване на площите от есенниците. Въпреки че в района работят 89 самопреси, славата е балирана само от 97 820 дка. А това е само около 60 процента от тях. Като че главно то беше да се завърши жътвата, а сега може да се откъдне. Засега славата е балирана само в клоновото предприятие в Долна Оряховица и приключва в Павел. Пове че работата в това отношение предстои в Обединение, Полски Сеновец.

Главна задача сега е напоояването на пролетните култури, но все още не е създадена навсякъде необходимата организация, не се чувствуват напрежение и динамизъм в изпълнението на това мероприятие. Не всички налични съоръжения за високопро-

изводително напоояване са включени в действие, дълбока валните машини и инсталации не се използват най-рационално. Досега са полети общо около 45 000 дка. Най-добре е организирано поливането в клоновото предприятие в Ресен, където имат и най-много полети площи — царевича — над 8000 дка, захарното цвекло — около 2000 дка. Много добре е организирана работата в съставното село Дичини, където в бригадата са ръководител агронома Йордан Нелев още в средата на месеца бяха полети около 1000 дка захарно цвекло, 800 дка царевича и други. В клоновото предприятие в Масларево напоояването е съсредоточено върху люцерната и захарното цвекло. Същите култури се напоояват и в Павел. Но това отговорно мероприятие, от което до голяма степен зависи получаването на високи добиви, не се извършва в Полски Тръмбеш и Драганов, забавя се в Полски Сеновец, Обединение, Масларево, Долна Оряховица. Ръководствата трябва да мобилизират силите си и в най-близки дни да бъдат полети всички култури на поливни площи, овошните градини и вторите култури.

В повечето от клоновите предприятия сега усилено се бера и предават за износ ранните домати. Досега общо в комплекса са набрани над 1500 тона, от които за износ над 1200 тона. Най-много домати са предадени от зехтечките градини на предприятия в Павел, Полски Сеновец, Страхилово, Ресен, които са изпълнили вече около 50 на сто от годишния си план. Добрата организация при брането и манипулирането на доматите позволи 90 процента от тях да отиват за износ. Най-качествени домати предават на „Булгарилуд“ предприятия в Полски Сеновец, Обединение и Павликени.

Задачата сега е до 5 август

Успехите се затвърдяват

Планът за изкупуване на продукцията от животновъдството за полугодieto е преизпълнен

Отмина първото полугодие на последната година от шестата петилетка. Колективите, работещи в един от най-отговорните подотрасли на селското стопанство — животновъдството — постигнаха много добри успехи. В резултат на подобрения трудови и технологична дисциплина и на разширяване на промишле-

ните методи на отглеждане на животните планът за изкупуването бе преизпълнен по всички показатели. Предадено е 1 150 000 л мляко над графика. Прямо същия период на миналата година то е с 1 539 000 л повече. Планът за изкупуването на месото е преизпълнен с 2287 т (в кланично тегло), а за яйцата — със 7 280 000 броя.

Заедно с увеличаване на общата продукция значителен ръст бележи и средната продуктивност на животните. Средно от фуражна крава е получено с 22 л мляко повече, а от кокошка-носачка — с шест яйца повече.

На първите места в съревнованието за полугодieto се класираха следните комплекси, стопанства и клонови предприятия: по говедовъдство — АПК — Свищов и ТКЗС — Морави; по овцевъдство — ПАК — Горна Оряховица и ТСК — Павел; по свиневъдство — АПК — Стражица и ТКЗС — Овча могила; по птицевъдство — АПК — Павликени и ТКЗС — Стражица. На първенците се присъждат парични награди и преходни червени флагчета.

Постигнатите през полугодieto резултати показват, че резерви за преизпълнение на плана в животновъдството има и че успехите се затвърдяват.

Георги МАРКОВ
специалист в управление „Земеделие“

(Соб. инф.)

На повече смени

Починът на колектива на завод „Найден Киров“ в Русе намира отклик и сред работниците, специалистите и служителите от автостанопан во „Товарни превози“ — Велико Търново. На първо време се подготвят условията за работата на моторните превозни средства и механичните съоръжения на повече смени.

Всяка седмица през почивните дни ще бъдат пускани в експлоатация около 80 автомобила за задоволяване нуждите от транспорт през усилените превози на селскостопанска и промишлена продукция, както и четири допълнителни автовака.

Тодор ЛИЦОВ

Червен карамфил за всеки

...в една особено приятна вечер за отчитане на социалистическото съревнование в Горна Липница

Тържествеността се чувстваше от рано вечерта, когато духовата музика засяри. А като настъпи дългоочакваният час и множеството се устреми към читалищния салон, момичетата в народни носии поднасяха на всеки по един червен карамфил. Зато ва се изкушихме да поставим това заглавие. А то може да бъде всяко друго. И в него непременно да се подчертае думата „ризул“, та да насочим към тази новост в отчитането на социалистическото съревнование — отдаване нужното уважение на първенците и на всички трудови хора. Ритуал, който за пръв път получава „пътен лист“ и в селското стопанство на района. Затова тук дойдох партиейните ръководители на Павликени, сред които и първия

секретар на ГК на БКП Стефан Христов, представители на всички филиали на АПК „Росица“. В препълнения салон се понесоха топли звуци на народна песен, изпълнявана на кавал. Пред микрофоните се появиха двете водещи програмата, които направиха съвсем кратко въведение. Веднага след това започна прожекцията на любителски филм за всекидневните на селското стопанство труженици от Горна Липница. Безпрепятствено тук са показани разнообразните дейности и хора, толкова много хора. Те всички бяха в салона и къде с повече, къде с по-малко емоции, а понякога и с възровете от смех откликваха на отделни кадри.

Завърши филмът. Под бод

рите маршови звуци на духовата музика бе внесено в салона и поставено на сцена та знамето. Вечерта за отчитане на резултатите от съревнованието през второто три месеци във филиал Горна Липница бе обявена за открита. Думата бе предоставена на ръководителя на филмала Стефан Пехливанов, който произнесе слово за стопанските резултати през тримесечието, за успехите на полето, ди, механизатори, животновъди. А непосредствено след това председателят на профкомитета Георги Братанов връчи грамота и парична награда на бригадата-първенец. Последва поздравителна песен, изпълнена от естрадния оркестър към ГНС — Павликени.

Програмата продължи с награждаването на звеното-първенец и на индивидуалните първенци, с прожектиране на диапозитиви и различни изпълнения. В концертната програма взеха участие битов оркестър от селото, битов хор и интересна битова трупа, съставена от възрастни жени и от момичета.

В своето приветствие секретарят на ГК на БКП в Павликени Иван Иванов подчерта, че се внася нещо ново в отчитането на социалистическото съревнование. На организаторите — партийното бюро, профкомитета и филмалното ръководство, той изказа за гореща благодарност и пожела инициативата да се разшири в целия район на АПК „Росица“.

А когато изтекоха тези два часа на истинско празнично настроение, вън, пред читалищната сграда, се извиха кръшни хора.

Найден РУСЕВ

Снимки: Иван РУСКОВ

На първата редица са те, наградните, получили най-много карамфили.

(Соб. инф.)

СНОЩИ ПО ТЕЛЕКСА ПРИЕХМЕ:

КОСМОСЪТ СЛУЖИ НА МИРА

МОСКВА, 23 юли, кор. на БТА — Съветският съюз дава от ромен принос в мирното овладяване на Космоса — пише в „Труд“ в днешната си уводна статия, озаглавена „Космосът служи на мира“. — Само през тази година на борда на космическата орбитална научна станция „Салют-4“ в продължение на месец се труди първият екипаж и сега завършва двуме-сечната си работа вторият екипаж. В съветската космическа програма органически

се съчетават изследвания, извършвани както с помощта на пилотирувани кораби, така и с автоматични апарати. Сега към Венера летят две автоматични станции — „Венера-9“ и „Венера-10“. От борда на „Луна-22“ постъпват данни от изследванията на Луната и обкръжаващото я пространство. Вече трайно влязоха в нашия бит и носят голяма полза за народното стопанство различни спътници“.

ЦЕНТЪР ЗА КОСМИЧЕСКИ ИЗСЛЕДВАНИЯ

МОСКВА, 23 юли (ТАСС) — Съветските учени очакват много от съвместните съветско-американски изследвания по програмата „Союз“ — „Аполон“. Техните резултати дълго ще се обсъждат от научната общественост, заяви академик Роланд Сагдеев.

Той оглавява института по космически изследвания при академията на науките на СССР. Вчерта журналистите, акредитирани при московския център, посетиха института.

Тези дни на входа на института са окачени две знамена: съветското и американското. Тук заседаваха работните групи, които подготвиха проекта „Союз“ — „Аполон“, тук бяха подписани неговите документи, а след това бе моделира-

но скачването на двата космически кораба. Също тук бяха подготвени експериментите, които трябваше да бъдат изпълнени при съвместния полет.

Тяхното разработване бе предшествувано от конкурс, в който участваха много институти на Съветската академия на науките. От предложениите опити бяха избрани най-ценните за науката.

Институтът се включи в програмата „Союз“ — „Аполон“ с богат опит в международното сътрудничество в изследването на Космоса.

РОДНЕЙ АРИСМЕНДИ:

„СОЛИДАРНОСТТА — ФАКТОР С ОГРОМНО МЕЖДУНАРОДНО ЗНАЧЕНИЕ

„Ниска тази наша среща бъде посветена на солидарността с уругвайския народ, който се бори срещу фашизирания режим, на солидарността с борбата на народите от Латинска Америка, с борбата на чилийския народ за свобода и демокрация“ — с тези думи започна днес изложението си първият секретар на ЦК на Уругвайската комунистическа партия Родней Арисменди, който се срещна в СБЖ с представители на българския печат и журналисти кореспонденти, акредитирани у нас.

Изтъкнатият деец на международното комунистическо и работническо движение е на почивка в нашата страна по покана на първия секретар на ЦК на БКП Тодор Живков.

Др. Родней Арисменди посочи основната задача днес на международната солидарност: да бъде освободен германият секретар на Чилийската компартия Луис Корвалан и хилядите политически затворници, чийто живот е в опасност. Георги Димитров, подчерта той, беше освободен от лапите на нацизма при съвсем друго съотношение на силите. Моето освобождаване демонстрира ярко огромната сила на международната солидарност, силно проявена от социалистическите страни на чело със Съветския съюз.

В изложението бе направен задълбочен анализ на политическата обстановка в Уругвай и Латинска Америка.

Творческа среща на журналисти

Във вторник журналистическото дружество във Велико Търново свика свое събрание. На него бяха поканени всички редактори на градските и районните вестници, редактори на работниците във „Борба“.

Доц. Митко Иванов, директор на Научноизследователския център по журналистика при Съюза на българските журналисти, говори за съветската тема в печата, а Любен Конакчиев, завеждащ от дел „Културно-творчески“ на СБЖ — за задачите на средствата за масова информация в подготовката на XI конгрес на БКП.

Христо Кожухаров, зав. от дел „Пропаганда и агитация“ на Окръжния комитет на БКП, разясни основните задачи, които в момента стоят пред средствата за масова информация и пропаганда в окръга.

Събранието се превърна в своеобразна творческа среща на която журналистите обмениха опит в работата си и в начинанията за по-добра разработка на съветската тема на страниците на своите издания за мащабни инициативи в чест на XI конгрес на БКП.

Уверено и настъпателно по главното направление

Масово-политическата работа сред младежта от ПАР — Горна Оряховица — важно условие за изпълнение на насрещните планове

Масово-политическата работа сред младежките трудови колективи е задача с първо степенно значение в борбата за изпълнение на насрещните планове. При нейното осъществяване обаче не е възможно да не се отчита фактът, че тези колективи имат свои особености, психологическа нагласа на младежите е по-различна, темпераментът и енергията се реализират в дела по по-друг начин. Ето защо не бихме могли да не държим сметка, че масово-политическата работа сред тях трябва непрекъснато да става по-прецизна, по-гъвкава, по-подбавна.

Преди две години, когато се учредиха районната комсомолска организация съвместно с всички девет младежки производствени единици. Беше ясно, че броят на тези звена, в които се формират другарство, взаимопомощ, колективизъм, съвсем не е достатъчен. И усилията бяха насочени към решаването на този изключително важен въпрос. Разговорите, срещите, които организирахме със стотинките и партийните ръководители, започнаха винаги с това — нуждите и възможностите за изграждане на нови младежки производствени колективи. На събранията по дружества, на заседанията, в лични разговори и винаги когато имаше повод, намирахме възможност да прокарваме тази наша цел. Сега резултатите са налице. На територията на районната комсомолска организация работят вече 30 младежки колектива с над 500 члена. И никога не мисли да спира дотук. Неотдавна бе подета едва

инициатива с голям политически и възпитателен ефект. По примера на съветските комсомолци в чест на 9 май в бригадните списъци бяха зачислени героите, загинали за светлото ни настояще. Районният комитет на Комсомола прецени, че нашият край с богатото си революционно минало може да мобилизира творческите сили на младежите. Разяснителната и политическата работа дадохме такива резултати, че и сега, два месеца след събитията, което даде повод за приемане на инициативата, 26 младежки бригади изпълняват с чест трудовите норми на своите патрони. Дружеството при цех „Бронзолерен“ в Завода за инструментална екипировка — Долна Оряховица дори включило в своите редове петима герои от града, а то ва гарантира изпълнение на трудовите норми най-малко 120 на сто.

Непрекъснатото повишаване на обществената производствена и трудова дейност на голяма част, която никога не сме забравяли. Добре организираната работа си за повишаване на трудовата и политическата активност на младежките колективи градският комитет на Комсомола в Долна Оряховица, общинските комитети в Ресен, Поликраище, Масларево, П. Сеновец. В личните комплексни планове на комсомолците бяха записани поръчения за разкриване на резерви за икономично изразходване на материални ресурси, горива и енергия, за подобряване на трудова дисциплина. Беше обрънато внимание върху личния принос на всеки младеж и

девойка за изпълнение на насрещните планове. Младежките трудови колективи от Захарен комбинат, Завод за инструментална екипировка, цех „Ролки“ — Ресен, ПМА — Масларево обещаха през последната година на шестата петилетка да реализират най-много икономии и да изпълняват редовно производствените си програми 120 на сто.

За да бъде осъществен контрол, всеки месец на събранията на дружествата двама или трима комсомолци отчитат персонално изпълнението на поставените поръчения и на дадените обещания. За съжаление в Самоводе не, Страхилово, Обединение П. Гръбеш, Д. Липница съвсем не е така. Там като че ли слабата комсомолска дейност дава своето отражение върху изпълнението на стопанските задачи.

Има и още нещо, което в най-скоро време трябва да отстраним с решителни мерки — воденето и отчитането на социалистическото съревнование между младежките трудови колективи „бодедун“ от недостатъчна популярност и гласност, от слава наглед на агитация. А точно в тази насока се крие до голяма степен „тайната“ на действената масово-политическа работа.

Безспорно, този и другите нерешени проблеми ще бъдат наша основна задача сега, когато трябва да изпатим с чест шестата петилетка, когато трябва да посрещнем достойно Единадесетия партин конгрес.

Димитър ИВАНОВ
първи секретар на РК на ДКМС
— Г. Оряховица

КОМСОМБЛСКА ХРОНИКА

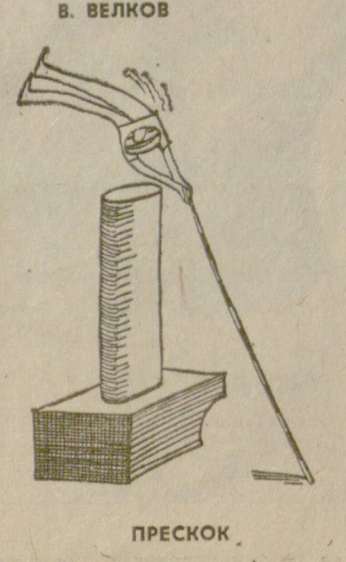
ТЪРЖЕСТВО по случай връчване дипломите на завършили средно химическо образование се състоя неотдавна в химкомбинат „Свилюза“ — Свищов.

Димитър БЪРЗЕВ
ВСЕОТДАЙНО се труди в цеховете на „Булгарплод“ младежката бригада „Виктор Хара“. За пет дни бригадите обработиха 56 тона домати за износ.

Йордан ДЕНЧЕВ
ДОБРОВОЛЕН ТРУД за скорошно завършване на новия младежки дом в Килифареве влагат комсомолците от МЗ „Белица“. Със собствени сили те подобриха и спортната база на стадион „Орлин“.

Йордан СТОЙЧЕВ
ПЪРВО МЯСТО в съревнованието по случай празника на ВМУ „Васил Левски“ за воюва подразделението с командир офицерът Павлов.

Петър МИТОВ

В. ВЕЛКОВ
ПРЕСКОК

ПЪТЕКИТЕ НА ДРУЖБАТА ВОДЯТ КЪМ СВЕТА ГОРА

Нестройната песен на кирките и веселата глъчавя в студентското градче на ВТУ потвърждават точността на адреса на посещението ми — международната младежка бригада „Дружба“. През купчините пръст и импровизирани пътеки за количките около аутлата стигам при студентите от Лвовския държавен университет. Командирът на бригадата Петър Христов ме насочва към командира на отряда Владимир Морозовски.

— Нашият университет е в дружески връзки с Велико Търновския — разказва той. — Затова сега сме тук, а българските ни приятели се трудят като бригадери в Лвов. Към нас приближават две

девойки — Светлана Пономарева и Марина Андреева. Марина с възхищение споделя:

— Красив, необикновен град! Оказва се, че първата й среща с Велико Търново е станала още там, в Лвов, чрез разказите на нейния баща, който през незабравимата есен на 1944 година е бил сред бойците с червени петлочки, минали по улиците на древния град. Има нещо символно в тази връзка на бащата и дъщерята с Велико Търново — едно поколение е предало на друго братската дружба и обичта между двата народа чрез неповторимата хубост на старата българска столица.

По пътя към другите обекти научавам от командирите на съветските и чехословашките студенти със съзнателния си труд, с дисциплината си просто са надминали всички очаквания. Техническият ръководител Николай Тодоров също не скрива задоволството си от усърдието на бригадирите.

Стигаме до стръмен скалист бряг, където чехословашките студенти от педагогическия институт в град Нитра копаят основите на бъдещите общежития. Опасенията от езиковата бариера моментално изчезват при разговора с командира на отряда Ана Савова. Миналата година тя е била бригадирка във Велико Търново и сега отлично се

разбира на български език. — Дойдох отново, защото тук всичко ми харесва — казва Ана. — Оригиналната архитектура на града, красивата природа, гостоприемството и сърдечността на хората, организацията на бригадите. Всички се чувстваме като у дома си.

Дана Квасновска и Лорант Булайчик потвърждават това. А Розалия Духайска и Елеонора Чезеова не откъсват погледи от прекрасната панорама. В обкръжението на толкова много красота и сърдечни, отзивчиви хора, се работи леко и приятно — твърдят двете чехословашки бригадирки.

Наблизо отново се чува руска реч и след малко мой събеседници са студентите от Ленинградския държавен университет. Техният командир Сергей Багаев е участвал в международна младежка бригада в Югославия, но тук му харесва повече. Марина Московкина и Людмила Романюк са доволни — българските младежи знаят толкова много руски песни. А на въпроса студентка ли е работата Алекса Григориев отговаря без колебание: „Да!“

Някой на шега подхвърля, че им трябва още по-широк простор за работа. Казвам, че все пак България е малка страна, но си мисля, че това се отнася само за територията. И в това сте убедени и вие, ленинградчани, и всички вие, млади приятели, нали?

Впрочем, макар и Лвов, Нитра и Ленинград да са много далеч, на вечерната проверка вие отговорихте на поздравка с девиза на българските си колеги: „Строим за родината!“ Какво по-голямо доказателство за интернационалната младежка солидарност, за това, че пътеките на дружбата тръгват от сърцата?...

Светла ПЕТРОВА
Снимка: Николай ХРИСТОВ

За „културата“ в културната бригада

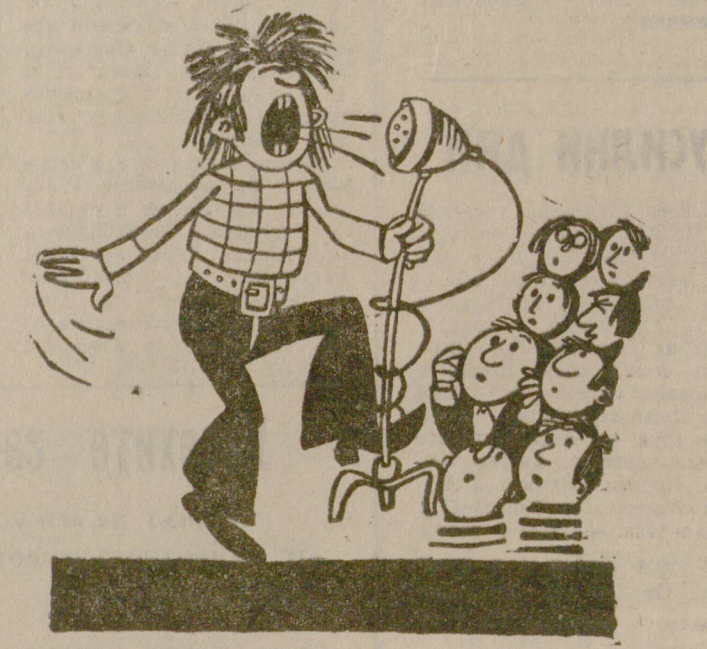
От идейно и естетически издържаната програма до пошлостта и лошия вкус има само една крачка. „Имахме чувството, че се подиграват с нас...“ — Отново за този, който изяжда зелника...

Спомням си дните преди началото на бригадирското лято, усията на университетския комитет на Комсомола във ВТУ и Окръжния младежки дом да съставят група от хумористи, рецитатори и инструменталисти, които да осмислят вечерите след напрегнатия бригадирски ден. Беше определен сценарий на цялостната програма, в който монтажът за героиката и романтиката на бригадирското движение, рецитатът, хумористичните и музикалните изпълнения бяха така дозирани, че да задоволят интересите на средношколските и студентските аудитории, да доставят естетическа наслада, да възпитават. Предварителните селекционни прослушвания ми нахна доста добре — създаде се увереност, че културната бригада ще изпълни предначертаното си.

Неотдавна с интерес гледах една нейна извадка пред възпитаниците на строителния техникум „Г. Димитров“ и строително-монтажните ученици „К. Фичет“ във Велико Търново. Всички очакваха изпълненията на „бабковците“, с нетърпение, което достигна своята кулминация, когато двама водещи обявиха, че тази вечер за всички присъстващи ще свири студентският инструментален състав „Неон“ и в забавната програма ще участват артисти от студентския театър „Вик“.

Отначало никой не обръна внимание на максимално включената усилвателна уредба и на сърцераздирателните граници със съвсем на гласните струни звуци, изпълнението на солиста Васил Георгиев. Това всички приеха като факт в реда на нещата, още повече, че от същата болест „бодедунат“ почти всички подобни състави у нас, пък и кой ще ги гледа — отмерва се ритъм, може да се танцува, значи всичко е на ред.

В интерес на истината трябва да признаем, че бригадирите танцуваха цяла вечер. Но нима не биха могли да им се спестят неприятните очертания в т. н. програмата? Очевидно пред тези, които са

последвала репликата: „Хубави са, само че трябва да ги пипне нещо ръка“. И така, стигнахме започнали редовно да се публикуват, а историята завършва със следната поанта (вече в стихотворна форма): „Оттогава, като гледам тази поезия, чуда се с литература ли се занимава или на редактори се отдава...“

Имахме чувството, че „артистът“ говори каквото му хрумне в момента. Доволен есените му, граничи с вулгарност импровизацията, дойдох като гръм от ясно небе. И всичко това пред ученици от девети и десети клас, които по време на изпълнението се питаха: „Тези докога ще се ливават?“ и подвикваха: „Хайде стига с тази боза, бо!“

И наистина, може да се определи само като виксната боза за този пътен поток от пошлоти „епиграми“ и двете баяни хумористични сценки за детето, на което хванали жаба едва в 12-то действие на песента, и за младото семейство, което търси квартира. Те, заедно със зададените ни в клон, ни в ръкав въпроси за случая „Витълс“ и за нашумелия състав „Юрая хип“ направи цялата програма лош уестърн, едно мъчително антиестетично и антихудожествено булвардно произведение.

След „спектакъла“ преподавателите Стоян Кочев, Димитър Колев и Георги Трифонов, настояващ бригадирски командир, бяха категорични: „Трябва веднага да се прекрати този срам, защото в противен случай усията ни да бъдем добри възпитатели отиват по дяволите“.

А секретарката и зам.-секретарката на ученическия комитет на Комсомола в Строителния техникум Румяна Кирилова и Мариана Рашкова казаха огорчени: „Имахме чувството, че се подиграват с нас. Бихме искали нещо съобразено с времето, в което живеем, близко до нашите интереси и стремежи“.

Предельно ясно е, че нито партийното и комсомолското ръководство на ВТУ, нито работещите в Окръжния младежки дом на културата са се съгласили с тази програма в този й вид. Един по-дълъг контрол, в който не съвсем маловажна роля се пада на Окръжния комитет на Комсомола би изкарал „на бял свят“ и хубавия бригадирски монтаж, и рецитала, и разнообразието и културата в музикалните изпълнения. Защото съвсем не е луд този, който изяжда зелника.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

КАКВО Е „ОРБИТА“ ЗА МЛАДЕЖТА?

Стремжът на всеки младеж сега е лично да посети местата, свързани с епохални исторически събития: да се запознае с достижението на човешкия гений, да влезе в съприкосновение със съкровищата на световната култура. В своята всекидневна работа от дъглата за младежки туризъм „Орбита“ при Окръжния комитет на Комсомола се старае да отговори на тези стремежи и чрез специфичните форми на туризма да подпомогне възпитанието на го рещи родолюбци и интернационалисти, убедени строители на развитото социалистическо общество.

Лятото увеличи притока на чуждестранни младежи в града. Сега дневно тук пребивават по 150—200 възторжени приятели на България от СССР, ПНР, ГДР, Румъния, Франция, Гърция. Организират се младежки срещи по предприятелни младежки бригади. Клубът „Велико Търново“ и сладкарницата „Орбита“ се превръщат всяка вечер в пристанища на интернационалното приятелство.

С гостите от асоциалистически страни е малко по-сложно. Повечето от тях са дошли с искрено желание да научат нещо за България, за нашия народ. За тях се организират специални срещи и разговори, на които се канят ръководители на града, комсомолски активисти, общественици. Въпросите са много, понякога се стига и до спор. Но крайният резултат е един — нашите гости виждат предимствата на социалистическия обществен строй.

не отдадем заслуженото на нашите сътрудници от ВТУ. С много любов те запознават гостите със забележителностите на древната българска столица. Пък само те ли? Една ръководителка на младежка група от ГДР каза: „Аз имам чувството, че във Велико Търново всички хора работят в борбата за младежки туризъм или са негови сътрудници — навсякъде са така услужливи и мили...“

През първата половина на годината около 1000 младежи от окръга пътуваха чрез „Орбита“ из Родината. При близително толкова бяха на екскурзии в чужбина. Най-голям е интересът към Съветския съюз. Едва смогаме да задоволим желанията на всички, които искат да се запознаят с великата страна на Ленин. За първи път през миналата година в маршрутите на БМТ, „Орбита“ беше включен побратименият с Велико Търново град Полтава. Много заявки имаме и за пътувания в ГДР, Полша, Унгария, ЧССР, Румъния.

Новото, което предлагаме през последните години, са корабните пътувания до Гурция и Гърция, а също така и до Италия, Франция, Мароко, Алжир, Тунис. През нас тоящата година за първи път организирахме екскурзии със самолет до Испания и Португалия.

Въз основа на всичко това можем да направим равносметка, че нашият туризъм е и средство за комунистическо възпитание на младежта.

Григор ГРИГОРОВ
зам. отел „Орбита“ на ОК на ДКМС

ПРИМЕР ЗА ПОКОЛЕНИЯТА

80 години от рождението на Димитър Иванов

В плеядата борци, загинали в борбата против фашизма и капитализма, блясти името на пламенния комунист Димитър Иванов. От жертви те, които търновската партия на организация даде през пролетта на 1925 година, той е най-младият.

Димитър Н. Иванов е роден във Велико Търново на 27 юли 1895 година. Син е на гимназиален учител. Под влиянието на Великата октомврийска социалистическа революция освен Димитър Иванов в Партията влизат още четири души от семейството му.

Завършил право през 1921 година, той се установява на стаж във Велико Търново, а по-късно е адвокат при Социално-демократичния комитет на Окръжния комитет на БКП.

Още като съчувственик на комунистическите идеи, а по-късно и като партийен член, Димитър Иванов се отдава с всичката си жар и с прищипката си енергия на делото на комунизма. Голяма част от съучениците му са членове на буржоазните партии, които им обещаваха служби и бляскави кариери. Митю не тръгна по техния път. Той знае, че една революционна партия по негово време не може да му обещае кариера, че тя ще иска от него голяма жертва, идеализъм и готовност за самоотвержение. Но тъкмо това допадна на младия идеалист и го спечели завинаги за делото на комунизма.

Изключително скромен, честен и смел, той всецяло се отдаде на революционното дело. Димитър Иванов с голяма готовност се включи в агитационните партийни комитети, които по това време разнасяха позиви, охраняваха партийните събрания от фашистките банди. За него не беше чужда партийна работа. Талантлив, той беше навсякъде — и хорист, и солист на комунистическите забави, и най-изтъкнатият спортист в окръга. Под негово ръководство се уреждаха младежките спортни партийни тържества, които събираха хиляди зрители от града и околните села.

Но с целия си ръст на прекарасен организатор Димитър Иванов израсна след фашисткия преврат. На 9 юни и по време на Септемврийското въстание той се постави изцяло на разположение на Окръжния комитет на Партията. Когато ЦК на БКП взе решение за въоръжено въстание, Митю се включи в подготвяната му. Подпомагаше Окръжния комитет в разработване плана на въстанието в окръга, в изпращането и посрещането на курьерите. Когато в разгара на въстанието бе арестуван, Окръжният комитет загуби най-ценния си сътрудник.

След разгрома той не падна духом, а по-тежкия и опасен път на нелегалната организация. В този период той прояви прекрасните си качества на организатор и безстрашен революционер. Смел и енергичен, той учествуваше в изграждането на нелегална организация в града и окръга. Когато през 1924 година по нареждане на ЦК се създаде военната организация, Митю взе участие и в нейното изграждане.

Тази огромна партийна дейност не можеше да остане

незабелязана от врага, който подозираше, че Димитър Иванов е в центъра й и чакаше удобен момент да се справи със смелия комунист.

През март 1925 година станавал провалът на търновската партийна организация. Двадесет и шест комунисти бяха арестувани и най-жестоко инквизирирани. Димитър Иванов знаеше какво го очаква и когато полицията блокира писмото му да го арестува, избяга и с помощта на младежи от с. Батак се укри в селото. С другарите си той замисля бягство зад граници, но престъпна ръка слага край на тези планове. Митю е арестуван и закаран в сви-

щовските казарми, известни като най-черното гнездо на фашистката преизподня. Тук бяха избити няколко комунистически и земеделски ръководители.

Димитър Иванов бе подложен на най-жестоки мъчения. След като палачите не можаха да изтръгнат нито дума от него, претит и в безсъзнание го захвърлиха в стаята при другите задържани ръководители. На 19 май 1925 година фашистките офицери, които ръководеха тази вакханалия, заповядаха на своите престъпници да захвърлят врязка бомби през прозорците на стаята. Бяха разкъсани Димитър Иванов и Гатю Георгиев от с. Стежерово, а ръководителите на свищовските комунистически Милан Василев, Евлогий Дамянов и други бяха тежко ранени. По-късно Милан Василев бе разстрелян.

Така завърши своя кратък, но героичен живот Димитър Иванов. С безграничната си смелост и готовност за саможертва той заема достойно място сред героите, загинали в борбата против фашизма. Признателните поколения винаги са с любов и уважение ще си спомнят неговия блестящ пример на беззаветна преданост към БКП и вяра в светлото бъдеще на комунизма.

Петър ГЕОРГИЕВ

Когато се работи с оптимизъм

Четиринадесет тъкачки от фабрика „Васил Мавриков“ обслужват 138 стана

● Два месеца изпитание на силите ●
Бъдещето принадлежи на многомашииничките

Към многомашиинно обслужване във фабрика „Васил Мавриков“ пристъпиха в началото на май тази година. Два месеца, изминали оттогава, са достатъчен срок, за да се направи равностойна, да се дадат прогнози за бъдещето.

Ръководството на фабриката е положило немалко усилия и старание при преминаването към многомашиинно обслужване. Периодът на предварителна подготовка започна през 1974 година и тя продължава в няколко по-важни насоки: подреждане на асортиментите, техническа подготовка на машините, преминаване към междинен фронт — обслужване на 24 стана. Като най-важен компонент на многостранната подготовка може да се посочи работата с хората — и организационна, и разяснителна. Определено на работниците, които ще обслужват тридесет-четиридесет стана на базата на многогодишния опит — как се справят със своите задължения, какви са технико-икономическите постижения на машините, с които са работили. В резултат на направени проверки и обсъждания е гласувано доверие на 14 тъкачки. Едни от тях са носители на званието „Най-добър в професията“, други — орденоси, а секционните майстори — с добър производствен опит. Ето и още един от критериите, по които е станал подборът на многомашииничките — те са давали над 11 000 вътакоудара на режимен станчас при план 9000.

Добрата подготовка е пред

поставка за постигнатите отлични резултати. Работата в секциите непрекъснато се утвърждава, а производственият план редовно се изпълнява. Сега в многомашиинното обслужване в тъкачния цех са включени 14 работници, две от които обслужват 40 стана, осем — 36, две — 32 и две — 30 стана. Разликата в броя на машините се определя от сложността на артикула. Натовареността на тъкачките е 200—250 процента. Увеличеното напрежение и за висшата интензивност не са причина за неизпълнение на производствените норми. Тъкмо обратното. Тъкачният цех има своите първенци, които демонстрират завидни постижения. В секцията с майстор Васил Чолов и тъкачка Атанасова планът за юни е изпълнен 111 на сто. Нормативите за качество са преизпълнени. Също са успехите и на секционния майстор Панко Попов и тъкачка Мария Малинова. В списъка на първенците са Илия Вълев и Мария Кръстева.

Какво е мнението на тъкачките? Те не скриват, че не е лесно, че се изисква и морална, и физическа издръжливост. Но налице са волята и желанието за успех. Защото в техни ръце е настоящето и бъдещето на това начинание.

След преминаването към многомашиинно обслужване средното изпълнение на трудовите норми надхвърли 115 на сто, а планът за качеството — 90. Посочените резултати са постигнати при значително намален брой на тъкачките. Сега станове се задвижват от 48 тъкачки по-малко в сравнение с 1972 година, като същевременно е увеличено количеството и повишено качеството на произведената продукция. Освободената работна ръка се включва в други сектори на производството.

Постигнатото в областта на многомашиинното обслужване във фабрика „Васил Мавриков“ доказва перспективността на това начинание. Тук е то, което се разгръща и усъвършенства. Щом като към него се пристъпва с ентузиазъм и оптимизъм и с преизпълнената подготовка, успехите ще се множат.

Петя ГЕОРГИЕВА

ПРОДАВАМ „Москвич 407“, В. Търново. ул. „К. Кисимов“ 17, Стефанова — след 17 ч. са.

ПРОДАВАМ ЗАЗ—995 В. Търново, ул. „Яворов“ 28Б — Тотев.

ПРОДАВАМ „Мерцедес“ 190 дизел, ул. „Б. Хисар“ 10, Г. Оряховица, тел: 4-11-73.

ПРОДАВАМ ЗАЗ—965 А, гр. Лясковец, ул. „Максим Райкович“ 18, Дабо.

СЪБИТИЕ С ИСТОРИЧЕСКО ЗНАЧЕНИЕ

По случай 40-годишнината от VII конгрес на Коминтерна

В живота на международното комунистическо и работническо движение има събития, които играят забележителна роля в неговото укрепване и развитие. Към тези събития се отнася и състояният се преди 40 години в Москва (от 25 юли до 20 август 1935 година) VII конгрес на Комунистическия интернационал. Този исторически форум на комунистите от цял свят направи дълбок анализ на обстановката в света през 30-те години, разработи марксистко-ленинската стратегия и тактика на борбата против реакцията, фашизма и военната опасност, посочи ясно пътищата за сплотяване на всички демократични сили и определи новите форми и методи за дейност на цялото комунистическо движение.

Периодът на Втората световна война ярко потвърди жизнеността на идеите и решенията на VII конгрес на Коминтерна. Издигнатите от него призови за сплотяване на антифашистките и антиимпериалистическите сили, за зацита на Съветския съюз станаха едно от важните условия за разгрома на фашизма. Историческото значение на VII конгрес на Комунистическия интернационал — под черта Б. Н. Пономарев на научната конференция в Кремъл — в крайна сметка се състои в това, че той идейно и политически подготви комунистическото движение за борба в новите условия — в един от най-сложните периоди от историята на човечеството. Прогресивните сили не успяха да предотвратят Втората световна война, но в борбата против фашизма те се обединиха и заедно се сражаваха в редиците на съпротивата. До голяма степен концепциите на VII конгрес съдействуваша и за създаването на антихитлеристката коалиция на народите.

Марксистко-ленинското осветление, което даде Конгресът на редица основни въпроси от теорията и практиката на комунистическото движение (за антифашисткия народен фронт за подкрепата на Съветския съюз, за ролята и единството на работническата класа и др.) надхвърли рамките на тогавашната обстановка и остава актуално за революционното движение в сегашния етап.

Продължавайки и развивайки изработената от VII конгрес на Коминтерна политическа линия, комунистическото и националноосвободителното движение постигнаха исторически успехи: фронтът на социализма се разшири, светската страна строи комунистическо общество, разпадна се колониалната система на империализма, задълбочава се общата криза на капитализма, изострият се империалистическите противоречия. В резултат на нарастващата икономическа и отбранителна мощ на социалистическата общност, на сплотяването и укрепването на революционните и демократични сили и на понататъшното отслабване по зони на империализма в съвременния свят възникна възможността не само да се предотврати нова световна война, но и да се създадат условия за нейното окончателно премахване от живота на човечеството.

Макар че днес светът не е такъв, какъвто беше преди 40 години и че съотношението на силите коренно се променило и решенията на VII конгрес на Коминтерна си остават неизчерпаем извор за стратегията и тактиката на комунистическото движение и при съвременната обстановка. В светлината на опита от изминалите няколко десетилетия с особена сила звучат изводите на VII конгрес на Комунистическия интернационал за ролята на Съветския съюз като опора на свободата на народите и мощен фактор на мира и прогреса.

Първостепенно значение имат днес решенията на VII конгрес за изграждане единно действащо на трудещите се в борбата против експлоата

цията на монополите. Неговите решения за единния фронт на демократичните сили са богат опит за комунистическите и работническите партии в капиталистическите страни. Особено значение имат днес постановките за необходимостта да се пазят и укрепват единството на международното комунистическо движение върху принципите на марксистко-ленинизма и пролетарския интернационализъм.

Подготовката и решенията на VII конгрес на Коминтерна са неразривно свързани с името и дейността на великия син на българския народ и виден деец на международното комунистическо движение Георги Димитров. Именно той формулира и обоснова главните идеи, които залегнаха в основата на работата на VII конгрес. Издигнатият лозунг за обединяване на всички прогресивни сили в един народен фронт откри широки перспективи за въвеждане в антифашистката борба на широки народни маси в капиталистическите страни, за укрепване на съюза на работническата класа със средните слоеве от населението. Народният фронт прегради пътя на фашизма в редица страни. Следвайки решенията на VII конгрес на Коминтерна и БКП успя при най-трудни условия да обедини всички антифашистски сили в Отечествения фронт, под знамето на които българският народ постигна историческата деветосептемврийска победа.

Марксистко-ленинските партии се гордеят със своето славно минало и са убедени в успеха на делото на мира, демокрацията и социализма. През Втората световна война комунистите се проявиха като най-твърди борци и дадоха най-голям принос за победата над фашизма, решаващата роля за което изигра великата съветска страна, а през следващите десетилетия те отново издигнаха знамето на мира и международната сигурност. И ако днес небето над нашата планета не е забудено от буреносните облаци на войната, то главната, наистина историческа заслуга за това принадлежи на Съветския съюз, на социалистическата общност, на комунистическото и работническото движение.

Добри ДОБРЕВ

Първите дини

Миналата година бригада на Димитър Аврамов от клоновото предприятие на ПАОК-Горна Оряховица в Полиграфиче получи от 140 дка бостан 97 000 лева, вместо 23 000.

Тази година бригадата отново очаква богата реколта. Бритбата на дини започна още на 7 юли. Очаква се планът да бъде преизпълнен двойно.

Тодор ЛИЦОВ

Дирекцията на Международен панаир — Пловдив Ви кани да посетите предстоящия XXXI панаир (3 — 10 септември т. г.)

XXXI пловдивски панаир — преглед на предконгресната година.

Участуват изложители от ЕВРОПА, АЗИЯ, АФРИКА и АМЕРИКА.

Панаирът е важен център на международната търговия

Тук се провеждат традиционните научно-технически срещи, конференции и симпозиуми.

Пловдив Ви предлага богата програма от културни и спортни прояви; в магазините на града ще намерите разнообразни стоки; пътуване чрез жп транспорт — с 30 на сто намаление.

ГРАДЪТ НА ХЪДМОВЕТЕ ВИ

ОЧАКВА!

Професионално-учебна център при АРЗ „Победа“
Лясковец
ще приема
курсисти по специалността „Стругаро-фрезисти“.
На курсистите се осигурява безплатно работно облекло, обществени, стипендия, както и работа по специалността
Справка: „Личен състав“, телефон 30-75, втр. 41.

ТПК „Хигиена“ — Велико Търново
има вакантни места
ЗА ДВЕ ЧИСТАЧКИ на производствени помещения.
Посъпване веднага. Справки: Управлението на кооперацията ул. „В. Левски“ №27 — В. Търново

Областна хидрометеорологична служба — Плевен
търси да назначи
ФИЗИК с профил метеорология или педагогически, или географ — физическа география
АГРОНОМ — профил полеводство
С месторабота в ОКРЪЖНО БЮРО ЗА ХИДРОМЕТЕОРОЛОГИЧНО ОБСЛУЖВАНЕ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО.
Заплата по щатна таблица. За справки — гр. Плевен, ул. „Х. Димитър“ 60, телефон 2-70-57, 2-79-15.

Дирекцията на Политехническата гимназия в гр. Стражица
продължава
приема на младежи и девойки, завършили VIII клас, за следващата учебна година.
Кандидатите трябва да представят следните документи:
МОЛБА
АВТОБИОГРАФИЯ
ПЕДАГОГИЧЕСКА ХАРАКТЕРИСТИКА
СВИДЕТЕЛСТВО за завършено основно образование.
Срок 28 юли 1975 г.
Справки и запитвания на телефон: 93-422 и 93-506 и на място в гимназията.

Химксам инат за минерални торове — Девня
търси да назначи
АПАРАТЧИЦИ
ОПЕРАТОРИ
ШЛОСЕР-МОНТЪОР
ЕЛ. ШЛОСЕР
МАШИНИСТИ
Заплащане по щатното разписание на Министерството на химията и допълнително възнаграждение при изпълнение на държавна програма за всеки месец.
На новопосъпващите високоразрядници и квалифицирани работници се осигуряват квартири в гр. Девня и кв. „Владо“ на гр. Варна, а на неспециализираните — квартири в кв. „Повеляново“ в гр. Девня.
Осигуряване на постоянно жилище в гр. Варна срещу сключване на договор за работа в комбината за 10 години.
За справки: „Личен състав“, телефон 20-70.

Комбинат за комунални услуги — Велико Търново
търси да назначи
веднага следните работници:
ШОФЬОРИ — 4
СМЕТОИЗВОЗЧАЦИ И МЕТАЧКИ — 16
СТРОИТЕЛНИ РАБОТНИЦИ — зидари и мозайкаджии — 7
РАБОТНИК по озеленяване на траурния парк
ТЕЛЯЦИ за баня № 1 и № 3—3
Заплащането на труда става по нормативни документи плюс възнаграждение по Наредбата за организация на работната заплата.
На шофьорите се осигурява обществено жилище.
Горните длъжности могат да се заемат и от пенсионери по чл. 2 от ЗП — с пълна пенсия.

СЕНОКОС

Големи, черни облаци се влачат над Балкана. Едва надзърнало за малко сутринта: слънцето отново се скрива и от небето се излива дъжд. И това се повтаря почти всеки ден.

И все пак балканските от ДЗС-Буйновици не се предават лесно. Ето ги тринадесет ната жени от бригадата на Величко Недев от с. Мийковици. Още към седем часа се събират трите зена. Горещо, по „Младата кория“ и „Кръста ка“, събират сено жените от звеното на Мария Стоянова, дългогодишна и опитна зеноводка, която работи в полето въдството още от основаването на стопанството. Тук са и най-редовните от звеното Мария Иванова, Пена Йорданова, Елена Илиева.

Долу са полевъдките на Иванка Костадинова, отатък на „Хъзмака“ — звеното на Мария Петкова. Все работни жени. Те са, които помагат винаги и за окопаване на картофите, и за стрижбата, и за сенокоса. И въпреки това тяхната работа е в ред. Петдесет декара картофи на бри

гадата бяха окопани навреме два пъти. Вече са окосени 500 дка естествени ливади и е прибрано 70 т ливадно сено.

Възседнали моторните косачки, работят и механизаторите. Руси Стоянов е окосил най-много площи в Буйновици, близо до 500 дка. В Илаков път се надпреварват Христо Мутафов и Драгомир Паламудов. А в лазарските ливади е най-младият механизатор Стоян Петров. Голямо улеснение за стопанството са и новите сенокосачки.

В с. Дрента терените почти не позволяват да се механизират работните процеси. Десетина мъже вече близо месец косят в ливадите край селото и в махала Горния край. Както винаги тук са: старият бригадир Стоян Раднев, Йордан Войчев, Марин Морчев, Иван Лазаров, Войчо Войчев, Петко Христов и др. А след тях събират жити-полевъдките и рожак ученици-пионери и комсомолци, които всяка година помагат в сенокоса.

Александър БЪЧВАРОВ

Усилено слагажат

В ТСК — Полски Тръмбеш е създадена добра организация за осигуряване на необходимия фураж за животновъдството. Всеки ден тук се слагажат по 180 т лющерна. Досега в ямите са направени над 5100 т. Най-добра е организацията на работата в специализираната фуражна бригада в Раданово.

Илия АНГЕЛСКИ

22-27 септември — Международен семинар по антична балканска керамика

От 22 до 27 септември г. г. в. Велико Търново ще се състои Международен семинар по антична балканска керамика. Негови организатори са Окръжният исторически музей, ВТУ „Кирил и Методий“, Археологическият институт и институтът по тракология при БАН.

Повече от 100 учени от 20 страни в Европа, Южна и Северна Америка и Африка ще вземат участие в този голям международен форум, на който за първи път ще бъдат обсъдени резултатите от археологическите проучвания на единствените разкрити досега в Югоизточна Европа антични керамични центрове край Хотница, Павликени и Бутovo. Участниците в семинара ще

се запознаят на място с античните пещи и работилници с разнообразна керамична продукция. Ще бъдат посетени развалините на античните градове Никополис ад Иструм край с. Никуп, Нове край Свищов и Ескуп край с. Гиген (Плевенски окръг). От днес в-к „Борба“ открива специална рубрика, в която читателите ще бъдат запознати с някои от делегатите в семинара и с научните проблеми, които те разрабват.

Представяме ви известния полски учен академик проф. КАЗИМИР МАЙЕВСКИ.

Приятел на България

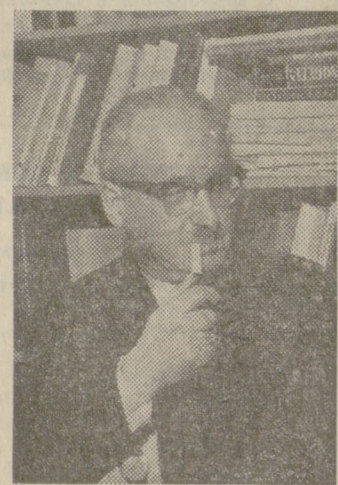
Името на проф. д-р Казимир Майевски е добре известно на българската общественост. В продължение на повече от 15 години той ръководи полския екип, който заедно с български учени начело с академик Димитър Димитров, извършват археологически проучвания на античния град Нове край Свищов.

Проф. Майевски е роден през 1903 година. В Лвовския университет той завършва древна история, филология и класическа археология.

През 1929 година защитава дисертационен труд в областта на египетската култура и става доктор на науките, а през 1933 година с труда си за цикладската фигурна пластика — доцент.

През 1931—1939 година българи полски академик извършва много научни пътешествия в страните с древна цивилизация. През това време той работи не само като учен, но и като активен политически деец против нацизма. За фашизма, за което е изправен пред съд и изправен в затвора.

Дълги години проф. Майевски работи във Вроцлав

ския университет. По негова инициатива непосредствено след Втората световна война тук е бил създаден Институтът за материална култура при Полската академия на науките, чиято задача е изучаването на материалната култура от праисторическата епоха до Средновековието.

През 1951 година проф. Майевски се връща във Варшава, където в продължение на много години е ръководител на Института за материална култура. Във Варшавския университет по време от 24 години проф. Майевски обучава стотици

студенти, които изразват като отлични специалисти в различни области на класическата археология.

Проф. д-р Казимир Майевски е автор на повече от 400 научни трудове, най-вече в областта на египетската култура. С голям интерес беше посрещнат неговият труд за римската култура в България, излязъл на полски език през 1969 година. Заслужено място в него заемат извършените от Окръжния исторически музей във Велико Търново археологически проучвания на античната вила край с. Присово, тържището Диско дуратера край Госталица и големия античен керамичен център в Бутovo.

За активната си дейност в областта на културното сътрудничество между нашите дружески страни България и Полша, проф. Казимир Майевски е награден с българския орден „Кирил и Методий“.

Доц. Людвика ПРЕСС

В Международния семинар ще вземат участие и учениците на проф. Майевски — проф. д-р Ана Садурска, която ще докладва за археологическите проучвания в Палмира (Сирия) и д-р Юлиус Жомески — един от най-известните учени в областта на античната керамична технология.

Млади творци

Стефан Димитров е роден в с. Обединение през 1943 г. Завършва средно техническо образование в Русе. В 1967 г. отива във Видин, където работи в Химкомбината като механик.

Печатаа е стихове в централни вестници и списания.

Къде се вие друга Янтра

Земя, земя, но само тази дете съм роден.
Не може никой с хляда земи да върне.
Огнице бащино и босонogi дни на мен
са мили, както хляба, въздуха и слънцето.
Къде се вие друга Янтра!

В моята земя
тя бреговете на душата ми напълни.
И тъй с напелите на моя славен род запя,
че в мене всичко родно българско покланя!

Фикус

Фикусе мой,
и ти си като мен
тревожен.
Саксията ли ти е неудобна?
На село двамата със тебе —
като набойки,
най-сладко пиеме вода от стомна.
Усещаме до корен живата й сила —
дъхът ни спира мигом да живее.
Водата винаги живот е крила —
тя може да разплаче, да разсее.
Добре е, че вода небето ни не пие.
А щедро я над нас разлива —
защото жаждата ще ни убие,
пустиня, както може да убива.

Стефан ДИМИТРОВ

ФИЗКУЛТУРА, СПОРТ, ТУРИЗЪМ

Шампионка по художествена гимнастика

отплати по достойнство.

На тазгодишния традиционен турнир на в. „Студентска трибуна“ Стефка за пръв път се яви сред майсторките, нареди се на призовата шеста позиция, покори изискваната за кандидат-майсторка на спорта. Това сякаш бе трасирането на пътя към голямата победа. В завършването на коро републиканско първенство с отличната си игра Стефка Людмилова докори съдии и публиката. Златен медал на бухалки, сребърни отличия на лента и топка, бронзов медал на сметка победа! Първо място в многобройните сред канди дат-майсторките, шампионка! Покрита майсторска норма!

Но Стефка има вече и „международна“ сметка. С хубавата си игра допринесе много за победата на нашата национална младежка отбор над състава на Полша. Заслужило място и в женския национален отбор. Ето че на хоризонта е пътуване до Куба, където в състава на страната тя ще вземе участие в международен турнир.

Не би била пълна „визитната картичка“ на новата шампионка, ако не отбележим съдействието, което тя получава постоянно от училищното ръководство на Втора гимназия в старинния град. И да допълним, че отплатата на 16-годишната гимнастичка е, нека образно се изразим, двойна. Защото е не само шампионка в спорта, но и отличница в училището. В амбициите за близкото бъдеще немалко място е отредено на отличното завършване на гимназията и успешно прекарване на прага на Филологическия факултет на Великотърновския университет.

Александър ТОШЕВ
Веселин ВАСИЛЕВ

Три отлячия за футболистите на „Свилоза“

Шестнадесет отбора от предприятния, учредения и на военослужещи взеха участие в градското първенство по футбол. Състезанията преминаха при голям интерес. Чак до последния кръг не се знаеше кой ще стане посылит на ценните отлячия. Сърбеновнието се водеше за три купина — първата, подарена от Химкомбината, наречена „Свилоза-2“, втората от ГС на БПС в Свищов и третата по спортменство, която учреди вестник „Дунавско дело“.

След интересни и съдържателни игри отборите се подредиха в крайното класиране в следния вид — на първо място е „Свилоза“, следван от отбора на Заводски строежи, а на трето място оста на ДСО — Търговия. Този ред на отборите се запази и при отборното класиране за профсъюзната купа. В съревнованието по спортменство пак се отличиха химичите. Те получиха през целия турнир само пет наказателни точки, като по този начин оглавиха и това класиране, следвани от отбора на комбинат „К. Пушкин“ и „Армеец“.

Така за първи път носител на трите купи стана съставът на „Свилоза“. Този голям успех бе постигнат от млад, сплотен колектив, подготвен от треньора П. Цветков.

Общо в турнира се отличиха футболистите К. Ахмедов, Д. Марков (Търговия), С. Мехмедов, Н. Кязимов и Б. Димитров от „Заводски строежи“, Б. Павлов и Д. Михайлов от ДАП, Я. Йозов, Н. Григоров, Н. Михайлов, М. Фичев от „Свилоза“.

Любен ДРУМЕВ

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 24 ЮЛИ

10.00 — По света и у нас: 10.35 — VII МФФ по ОАПУ: „Придобит олит в организацията на труда на линия „Ланко ММГ“; 11.00 — Интервю: съвместен полет „СОЮЗ-АПОЛО“: Новини от орбитата; 11.15 — „След един час ще бъде тук“ — унгарски сериен филм; 12.10 — „Атлас: „Гренада“; 12.40 — Информационен дневник; 17.00 — „Теленовости“ — информационна програма на ЦСТ; 17.15 — Новини; 17.20 — „Дела, правни, перспективи“; 17.30 VII МФФ по ОАПУ: „Темпо“; 17.50 — майка и дете; „Пред прага на роднините“; 18.00 — „Лето 75“ (програма на французите); 19.10 — Реклами; 19.10 — Класове на петелката; 19.30 — Концерт народна музика; 19.50 — „Лека нощ, деца! 20.00 — По света и у нас; 20.25 — Гостуване: мюзикъл „Алхимикът“ от Шекспир; 21.25 — „Варо, днес, утре“; 21.35 — „Варо, днес, утре“ — публицистично предаване; 22.20 — Реклами; 22.30 — „Атлас: „Лето 75“ — Новини на немски език.

ПЕΤΥΚ — 25 ЮЛИ

10.00 — По света и у нас: 10.25 — производствена гимнастика; 10.35 — VII МФФ по ОАПУ: „Ефект по внедряването“; 11.00 — Интервю: съвместен полет „СОЮЗ-АПОЛО“: Новини от орбитата; 11.15 — За училците преподаващи във втори клас; 12.15 — Концерт народна музика; 12.30 — Информационен дневник; 17.00 — „Теленовости“ — информационна програма на ЦСТ; 17.15 — Новини; 17.30 — Интервю: репортаж за привождането на космическия кораб „Аполон“; 18.00 — „Човек-Земля-Вселена“; Ташува „Калинка“ — детско забавно предаване; 19.25 — „Орловският полет в стрелството“ — документален филм; 19.45 — „Горските пивнички“ — предаване за децата; 20.00 — „Време“ — детски информационен емисия; 20.30 — игрален филм; 21.40 — Балетна сцена; 22.20 — Новини; 22.30 — „Лето-75“ — програма на английски език — новини в 22.50 — фолклорна програма.

СЪБОТА — 26 ЮЛИ

10.00 — гимнастика за всички; 10.10 — VII МФФ по ОАПУ: „Дела на улица на гиса в строителството: Използване на флуиданти в обогатителните заводи „Ефект на братата“; 10.55 — За децата: „Бъри, смели, сърчени“ и „Рисуван дружба“; 12.05 — Игрален филм; 13.30 — Информационен дневник; 14.00 — Програма на районните телевизионни студии; 15.30 — За народна свобода: „Три та въстаническа оперативна звена“; 16.15 — Балетна сцена; 17.15 — Реклами; 17.30 — Новини; 17.45 — Спортна мозайка; 18.00 — „Картини от пет века“ — сериен научен популярен филм; 18.15 — „Лето 75“ — документален филм; 19.10 — „Куба, хубава си Куба“ — музикален филм; 19.45 — Лека нощ, деца! 20.00 — Панорама; 21.00 — „Семейство Тиббо“ — френски сериен филм VI епизод; 22.30 — „Три от осем“ — забавно предаване; 23.40 — Новини.

ЖИВ СЪМ, БУЛЕ

(разказ)

Като окоси люцерната, Гичо излезе на улицата, заста на до пътната прага с гръб към дунара, постави ръцете си на камъните и се подхвърли.

— Опаа! — каза той и се отпусна отгоре.

Мръкнаше.
Дуварът беше висок метър и нещо Гичо мислеше да постави мрежа над камъните, за да не прехвърлят кокошките, но това беше преди годин и той бе забравил вече. Пък и така беше по-удобно, когато сида. Мрежата щеше да пречи.

Гичо обичаше щом окоси люцерната да сида там и да изпуши няколко димитри, докато се стъмни съвсем, а баба Донка отиваше до ресторанта за нов пакет „Ариа“ и бутлика ракия.

Докато баба Донка се върне, Гичо все пушеше и мислеше за това-онова и най-после преквараше и престо през главата си. „Хубаво иде, мама ми стара, мислеше Гичо. Така както е настъпено, ще стигне двестакла до Коледа. Не можем го изяде с мама. Двама човече колко могат да изядат? Тя, мама, както няма зъби, много ще хане. Грийна сам да го ям. Пък аз съм един ястелен, не ти е работа. Ракия да има за мене. Не ми трябва месо. То като има славина, добре. Ще режа на малки парченца и ще отпирам от бутлика. Мама да е жива и здрава, не ме остава без ракия. Кара се, че пия много, но свърши ли бутлика, взема никой лев и хайде на „Хоремага“. Добра майка имам! Златна! Скоро ще чукам не осемдесет, а не яка. Дано поживее още десетина години, че да има кой да ме пере. Човек може да се умири, ако няма жена край се бе си. Гледаш и каква си баба, костелива като орех, но пише ли ризата и калвата със сапун, турка като млада оука. То, ако беше жива Величка и аз цял да съм като хорта, то нямаш късмет. Не се ожених и толкоз.“

Щом стигнеше до тук, Гичо опяваше цигарата толкоз силно, сякаш ще я изпуши на един път. После поемаше дълбоко и димът излизаше дълбоко и димът излизаше дълбоко. След това въздъх

ваше така, че ако до него има жив човек ще се досети че въздишката не е току-така. Но тази вечер той въздъхна толкоз силно, че се сесина и за миг се огледа дали е сам в тъмното.

Сам беше. Само орехът на Недюви шумолеше до отстрани дунара, а клоните му издвсваха над улицата и достигаха близо до Гичо.

— Гук, под ореха, сида ме мама, горката — каза Гичо съвсем тихо, защото знаеше, че говори на себе си и пак въздъхна. — Предишето си по цял ден и ме чакаше да се върна. Другата неделя ще стори шест месеца. Ще за кола едната овца за панарида, а другите три ще дам на братя — продължи той. — Какво да ги правя? Нямам време да ги изкарвам сутрин. Аз излизам рано, а овчарят минава по-късно. Тракторът не може да чака докато ги изкарвам. Пък да не говоря за това, че има нощи, когато съвсем не се връщам от блока. Тя, буля, Алтъна и бати Недю добре, че ги изкарват, иначе да са умрели гладни до сега. Добър е братовчеда, но буля Алтъна е още по-добра. Како узрей вишнята, ще й кажа да си набере колкото иска. Тази вишня и посадих, когато Величка стори година. Тогава бях на два десет, а сега съм на петдесет и пет. Не е толкоз стар, че да не ражда вишни. Величка много ги обича, защото аз я посадих, защото „там“ може да няма и ако поиска, да дойде да си откъсне. Макар че никой не се е връщал от онзи свят, за да разпери какви дяволи раждат в пъкълта. То, рай надалима, но без пъкъл не може. Нали, трябва хората да стоят някъде. Все нещо трябва да има. Поне малко сумишка, където да се скрият от вятра и дъжда. А може и град да бие. Щом е пъкъл, кой знае какви парчета падат, като дъжд. То на земята пере град като орехи, че там ли.

Моят Величка много се страхуваше от гръмотевици. Светие ли, трепере като лист, а тресне ли, преблещаваше като платно. Иначе беше засял

на И на портрета е такава. Закачих го над леглото си, като я погребяхме и още си е там. Когато лягам и кога то ставам, гледам си я вече тридесет и пет години. Говоря и като на жива, а тя се смее. Оная вечер в викам: „Смей се ти, смей. Помниш ли сватбата на Петранка и Митю, когато играхме хоро на поляната цял ден, и после като се смрачи останахме двама, защото всички се разбягаха улашени от нависналите облаци. Пък аз те улогах за ръката и не те пузах, защото ми беше много хубаво да те гледам в очите. Тогава изведнъж те тръснах. Не можах да разбера как ста на това и преди да се опомня, усетих как ме ритна, скокчи и побягна. Същия миг небето светна като подпалено от край до край и над главите ни изтреща гръмотевица. Ти писна като прободена, завъртя се като ударено пиле и изтръгна обратно. Хвърли се на гърдите ми, вкопчи се за врата ми и заплака, а аз те гушнах и за пръв път бяха дъжд. Притиснах малкото ти тяло до мен и цяла вечер го държах, а ти не се откъсна от мен.“

Заръмня дребен дъжд. Падаше си той леко, леко и оросяваше тревата. Измокрих ме се и ние, но стояхме пратви един до друг като едно тяло и не се досещахме да тръгнем към село. Час ли мина, два ли, не знам, кога то ти се размърда, аягна главичката си към листо-ми и направи това, което знам много иска: Целуна ме по устата, а устните ти бяха топли като току-що издъбено мляко. Стори ми се, че цялата миришеш на мляко. Как няма да миришеш — беше шестна десетгодишна.

Същото лято се разболя. Тогава грудно се намираха лекарства. Преди Девети докторите бяха малко и в града, че в село ли се намери един за цял. Скоротечна беше туберкулозата. Трябваше баша ти да продаде сумишка, за да те лекува и пак нищо. За Залията те жълтата чума и за три месеца те вкара в гроба. Паднах тогава на влажната купчинка пръст и пла

ках до вечерта.

Величке, моят момиче, чуваш ли ме? Ти си ми първата и последна любов.

Пък зимъс умира мама. Когато я сложихме в ковчега, приляча на изсъхнал лист, а устните й бяха стиснати сякаш искаше да каже: „Гичо, ти не си вече млад. Да не пишеш толкоз“. Макар че много добре знаеше, че не мога да спра, защото тридесет и пет години не се разделям с бутлика.

Седмича след като я погребяхме, дойдох да ме искат две вдовици от града. Първата пристигна заранта. Очите й жълти като на котка, присвити и зли. Върнах я още от пътя. Втората нахвърла след обед, закръглена и бяла. Не влязла още и ме хвана за ръцете: „Ха, добър ден. Какви паламарки имаш, думай! И главата ти едра! Аз обичам такива, дето прилячат на словесно и имат голям кокал! Пък моя беше като комарче. Ти си, дума, голяма работна! Аз имам апартамент и кола. Твоята къща ще ни е за вила“. Пък аз: „Не мога, казвам. Тия работи са за млади“. Я не се прави на улав, дума, сида на леглото до мен и се притиска. И ме гледа в очите — ще ме глътне. Ти си млад още щом работиш, но като се пенсионираш няма да те пусна от апартамента. Ще си живеем двама. Не може все сам.“

„Не съм сам, казвам. Имам трактор. Председателят ми го даде. Валия си добри пари с него и всяка вечер купувам бутлика ракия, понякога олю и ту-оуи. Кокошки имам. Яйца ми носят. Велнж в месеца изпращам пари на момчето на братя. То сега е войник. Но най-важното не съм сам, защото (това не й го казвам, само си го мисля като гледам портрета), защото тя ми е легнала на сърцето и ми е като жива.“

— Гичо — каза Алтъна, като излиза от отстранищата порта. — Жив ли си, бе човече? Два часа те гледам, не мърдаш.

— Жив съм, буле — отвърся Гичо, като слиза от дуваща и се отръска. — Окосих люцерната и седнах да почина. Как да не съм жив.

Георги ГЕРЧЕВ

Контролни срещи

Повече от една седмица на подготвителен лагер в Елена бе представителният отбор по футбол на „Етър“. Великотърновчани играха две контролни срещи с местния отбор на „Вечов“.

В първата победа с 4:2 спечелиха етърци. И втори път, състоял се в събота, завърши с победа на гостите от Велико Търново — 3:1.

Кирчо ВАСИЛЕВ

ДП „ДИМИТЪР НАЙДЕНОВ“

В. ТЪРНОВО

търси да назначи за обект „Нова печатница „Д. Наиденов“

СНАБДИТЕЛ

Справка: — „Личен състав“, телефон 2-24-59.

3—3

ПРОДАВАМ „Запорожец“ — нов модел — 21 000 км, запазен. В. Търново, „Хр. Даскалов“ 10, Марин Тодоров

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново, ул. „Васил Левски“ 9. Телефони: главен редактор — 2-04-58 зам.-главен редактор — 2-05-26, секретариат „Хумор и сатира“ — 2-17-12, отдели: „Партиен живот“ — 2-40-22 „Пролетарият“ — 2-41-50, „Икономически“ — 2-05-27 „Селскостопански“ — 2-38-31 „Технически прогрес“ — 2-17-79, „Култура и изкуство“ — 2-03-08, счетоводство — 2-40-14, канцелария — 2-04-59, кооператори и дежурен редактор — 2-26-79. Телекс 066570, сметка в ДСК — В. Търново 185 5570 ИНДЕКС 21 301